

เอกสารผลงานลำดับที่ 3

เรื่อง

ประเทศไทยกับการให้สัตยาบันอนุสัญญาฉบับที่ 100
ว่าด้วยค่าตอบแทนที่เท่ากันของแรงงานชายและหญิง
ซึ่งทำงานที่มีค่าเท่ากัน

ของ

นางสุภัทรา พย์คมนิธิ

ผู้ขอประเมินตำแหน่งผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านการจัดการแรงงานระหว่างประเทศ
(เจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน 9 ขช)
ตำแหน่งเลขที่ 319

สำนักงานปลัดกระทรวง

กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม

คำนำ

การศึกษา/วิเคราะห์ เรื่อง อนุสัญญาฉบับที่ 100 ว่าด้วยค่าตอบแทนที่เท่ากันขององค์การแรงงานระหว่างประเทศ อนุสัญญาฉบับนี้ ได้ผ่านการรับเอาโดยที่ประชุมใหญ่ขององค์การแรงงานระหว่างประเทศมาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2494 หรือเกือบ 50 ปีมาแล้ว และถือเป็นอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิพื้นฐานว่าด้วยสิทธิของแรงงานที่สำคัญฉบับหนึ่งซึ่งองค์การแรงงานระหว่างประเทศประสงค์จะให้ประเทศสมาชิกพิจารณาให้สัตยาบัน

ประเทศไทย เท่าที่ผ่านมาได้ให้สัตยาบันอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิพื้นฐานไปแล้ว 2 ฉบับ ได้แก่ อนุสัญญาฉบับที่ 29 และ 105 ซึ่งเป็นฉบับล่าสุดที่ได้ให้สัตยาบันไปแล้วเมื่อปี 2512 หรือเกือบ 30 ปีที่แล้ว

ปัจจุบันสถานการณ์ทางสังคม เศรษฐกิจ และการเมือง ได้เปลี่ยนแปลงมากในระดับระหว่างประเทศ องค์การระหว่างประเทศหลายองค์การพยายามสร้างความกดดันและเฝ้าดูกลุ่มประเทศสมาชิกเพื่อให้ปฏิบัติตามมาตรฐานสากล ให้เกิดความตื่นตัวในการให้สัตยาบันอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิพื้นฐานเพิ่มขึ้น รวมทั้งการจับตามองพฤติกรรมกรณีการละเมิด หรือฝ่าฝืนสิทธิพื้นฐานของแรงงานด้วยสำหรับประเทศไทย แม้จะมีกฎหมายแรงงานรับรองสิทธิพื้นฐานในเรื่องสภาพการจ้าง แต่ก็ยังไม่ได้ให้สัตยาบันอนุสัญญาฉบับที่ 100 ว่าด้วยค่าตอบแทนที่เท่ากัน

เพื่อให้การเตรียมตัวเกี่ยวกับการให้ความรู้ และข้อมูลในเรื่องนี้ ได้มีการจัดทำและเผยแพร่ออกไปอย่างกว้างขวางและทั่วถึง ข้าพเจ้าได้คัดเลือกประเด็นหัวข้อเรื่องนี้ ด้วยเห็นว่าเป็นประเด็นที่สอดคล้องกับสถานการณ์มากที่สุดประเด็นหนึ่ง และเพื่อรองรับการปฏิบัติตามกฎหมายรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบัน ในส่วนที่รับรองสิทธิที่เท่าเทียมกันของชายและหญิงอย่างเป็นรูปธรรม จึงสมควรได้รับการศึกษา วิเคราะห์ และเตรียมการไว้ล่วงหน้า

อนึ่ง เรื่องนี้เป็นเรื่องใหม่ ประเทศไทยยังจำเป็นต้องเรียนรู้และหาประสบการณ์จากประเทศอื่นๆ อีกเป็นจำนวนมาก ข้อเขียนในเรื่องนี้ จึงเป็นเพียงหลักการ แนวความคิดพื้นฐาน ที่จำเป็นต้องเพิ่มเติม และวิเคราะห์ในทางลึกต่อไป เพื่อให้ได้แนวทางที่สอดคล้อง เหมาะสม และใช้ปฏิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพสำหรับประเทศไทยต่อไป

ผู้เรียบเรียง: พงษ์ชนม์ศรี

(นางสุภัทรา พยัคฆนิธิ)

ผู้อำนวยการส่วนวิเทศสัมพันธ์

สำนักงานปลัดกระทรวง

กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม

สารบัญ

หน้า

1. ประเทศไทยกับองค์การแรงงานระหว่างประเทศ	1
2. ความจำเป็นสำหรับประเทศไทยในการให้สัตยาบันอนุสัญญาพื้นฐานเพิ่มเติม	15
3. หลักการและสาระสำคัญของอนุสัญญา ฉบับที่ 100	17
4. ความเหมาะสมสำหรับประเทศไทยในการให้สัตยาบันอนุสัญญาฉบับนี้	23
5. ความสำคัญของการประเมินค่าของงานและปัญหาในทางปฏิบัติ	27
6. การเตรียมพร้อมของนายจ้างและลูกจ้างต่อการประเมินค่าของงาน	33
7. กุญแจนำไปสู่ความสำเร็จในการประเมินค่าของงาน	36
8. ข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุงการบริหารงานและค่าจ้าง	38
9. ข้อเสนอแนะ	41

ภาคผนวก

1. ขั้นตอนการให้สัตยาบันอนุสัญญาและการบอกเลิก	1
2. อนุสัญญาฉบับที่ 100 ว่าด้วยค่าตอบแทนที่เท่ากันสำหรับคนงานชายและหญิง ซึ่งทำงานที่มีค่าเท่ากัน	7
3. ข้อเสนอแนะฉบับที่ 90 ว่าด้วยค่าตอบแทนที่เท่ากันสำหรับคนงานชายและหญิง ซึ่งทำงานที่มีค่าเท่ากัน	12